

TERRE THAEMPLITZ

Ez naiz lesbiana!

Hiru hitz laburrentzako erantzun ofiziala... “Gay al zara?”

Berriki, emakume kazetari hetero bat, senargai heteroa alboan zuela, nire sofan eseri zen ohiko galderak egiteko. Ohiko erantzunak ematen ari nintzaiola, senargaiaren eskua laztantzen zuela ikusi nuen, begiek diz-diz egiten ziotela hari begira zegoen bitartean, eta, tarteka, bere maitasun-trantzetik ateratzen zen niri galdera bat egiteko. Ondoren, begiratu lauso bat ematen zidala, bildu zuen behar adina ausardia edozeinek arrotz baten ahoan entzutea desiratzen duen hiru hitz labur horiek esateko... “Gay al zara?”

Etenaldia.

Ai ama... benetan galdetzen ari da!

Ez dakit zergatik, harrituta geratzen naiz beti galdera hori egiten didatenean, bereziki - nik dakidanagatik- nire “proiektua” dei daitekeenaren zati handi bat “benetako” identitateak deseraikitzen bideratu nuenetik, sexualitatea eta generoa barne. Baina galdera egina zegoen, hau da, aurrez suposatuta zuela nire intriga *queer* guztiak bere buruari benetan dena deitzeko milikegia den gay mutil baten trikimailu ideologikoak besterik ez zirela edo nire sexu politikaren eta ugaltzeko inperatibo biologiko baten arteko inkongruentzietan buruz erruz beteriko mutiko hetero baten begikotasun okerra. Izan ere, galdera hura nire karrera urteetan jarraitu zuela esaten zuen kazetari batek egin bazidan, ez nintzen inolako oinarritzko informazioak transmititzeko gai izan eta eman nezakeen edozein erantzun alferrikakoa izango zen. Baina, esan dudan moduan, betiko galderak egiten ari zen eta betiko erantzunak ematen ari nintzaion, “tonu grisen” metafora zaharra, inozo aurpegia jarrita lasai asko azaldua: “Heterosexualitatea zuria bada eta homosexualitatea beltza, *queer*-tasunak haien artean dauden tonu gris guztiak biltzen ditu”.

“A, zu bisex...”, erantzun lezake kazetariak.

“Ez, ez naiz bisexuala. *Queer* naiz. Bisexualitatearen lengoaiak heterosexualitatearen eta homosexualitatearen polaritatea indartzen du. Sexualitateak bi forma baino gehiago ditu eta bi genero baino gehiago ere bai”.

“A”, kazetariak urduri barre egin lezake, pentsatuz teknikotasun batean harrapatu nahi ditudala-edo, “hirugarren generoa... trabestiak, esate baterako”.

“Hara, hiru genero baino gehiago daude...”

Etenaldia. Triste, jabetzen naiz nire hitzak logika-joko gisa bakarrik hartzen direla, nahiz eta sexualitatearen eta generoaren bariazioak hiru baino askoz gehiago izan. Agian berriz ere inozo aurpegia jartzeko unea da.

Ez utzi ortzadar-bandera horrek engaina zaitzan, Gay Prentsak oso gutxitan biltzen du edo egiten dio publizitatea *queer* denari. Izan ere, gay argitalpenetako idazle eta editore askok “*queer*” terminoa ezabatu eta “gay” edo “lesbiana”-rekin ordezkatzeko dute, bai eta aipamen zuzen bat denean ere. “*Queer* kausa”-ren aldekoak diren gay kazetariak ere ez dute ulertzen. Adibidez, bere azken argitalpenaren kopia bat eman berri zidan *queer*-

en aldeko kazetari bati goiko elkarrizketa kontatzen nion bitartean, konturatu nintzen gorritu egiten zela, deseroso. Geroago “gay artista” moduan deskribatzen ninduen artikuluko lehenengo lerroa irakurri nuen. Hmm... Mille Plateaux-en prentsa-ohar batetik ateratako hizkera ere izan zitekeen...

Behin eta berriz, mundu guztiko lagunak pasadizoak kontatzen dizkirate, arnasestuka kontatzen dietela, alegia, Terre Thaemlitz “Gay Erregina” iruzurti hutsa dela eta emakume batekin harrapatu dutela. Bereziki iraingarriak dira kontu horiekin gay eta lesbiana huts gisa identifikatzen diren nire lagunengana doazenak, komunitate homosexualaz egiten dudan nire manipulazioarekin harritu edo sutu egingo diren egiazko homosexualak direlakoan.

Utz iezadazue behingoz kontua erabakitzen:

EZ NAIZ LESBIANA!

(baina beste edozer izan ninteke.)

Birtualki beirazko armairu batean jaioa izanik -homosexual eta neska bezala ikusten eta bereizten ninduten urteetan, nire desio sexualak subjektiboki ulertzen hasi baino lehen-, onartu behar izan dut nire identitate sexuala (eta batzuetan generoa) ikasitako eta heredatutako gauza bat dela, egintza sexualetatik nahiko desberdina. Ez dut alienazioa eta sufrimendua besterik topatu heterosexuala eta homosexuala bakarrik izateko saiakeretan, biak baitira nire jarduera sexualen isla pobreak. Adibidez (eta hauek ez dira suposamendu akademiko hutsak):

- Zein da nire identitate sexuala emakume heterosexual batekin harreman sexualak dituen emakumez jantzitako drag queen transgenero bat banaiz? Eta lesbiana bada? Eta gizonaz jantzita banago? Eta gizonaz jantzita badago? Zer hartzen da “sexutzat”, eta atzetik ematen ari bazait, zer? Eta ez bada ari? Eta pertsona horrekin harreman monogamo luze bat badut, zer?
- Zein da nire identitatea emakume transexual heterosexual batekin gizon-emakume harreman bat duen gizonaz jantzitako drag queen transgenero bat banaiz, kontuan hartuz nik ez dakidala trans dela? Eta onartzen badut banekiela trans dela, zer? Eta emakumez jantzita banago, zer? Eta gay bada? Eta *queer* bezala identifikatzen bada, zer? Eta bisexuala bada, zer? Zer hartzen da “sexutzat”, eta atzetik ematen ari bazait, zer? Eta ez bada ari, zer? Eta pertsona horrekin harreman monogamo luze bat badut, zer?
- Zein zen nire identitate sexuala bere generoa argi ez duen eta askotan mutilez jantzen den emakume batekin harreman sexualak izaten dituen gizonaz jantzitako drag queen transgenero bat banaiz? Eta lesbiana bada, zer? Eta *queer* gisa identifikatzen bada? Eta bisexuala bada, zer? Eta gizonaz jantzita badago? Eta zer emakumez jantzita badago? Eta zer hartzen da “sexutzat”, eta atzetik ematen ari bada, zer? Eta ez bada hala ari? Eta pertsona horrekin harreman monogamo luze bat badut, zer?
- Zein zen nire identitate sexuala *queer* eta androgenoa den eta bere generoa argi ez duen gizon batekin harreman sexualak dituen gizonaz jantzitako drag queen transgenero bat banaiz? Eta gay bada, zer? Eta bisexuala bada? Eta lesbiana bada, zer? Eta heterosexuala bada? Eta zer emakumez jantzita banago? Eta zer emakumez jantzita badago? Zer hartzen da “sexutzat”, eta atzetik ematen ari bada, zer? Eta ez bada hala ari? Eta pertsona horrekin harreman monogamo luze bat badut, zer?

Ezagutzen ez nauten pertsonak askotan ahopeka esaten dute “nahastuta” nagoela. Gerta daiteke beraiek egotea nahastuta, nire sexualitateaz dituzten aurrez ezarritako ideiekin konformatzen ez naizelako, baina ez nago nahastuta, ez eta hurrik eman ere. Oso ondo dakit zein motatako jendea gustatzen zaidan eta nork berotzen nauen. Badakit normalean zerk hozten nauen ere. Dirudienez jende askorentzat, mutil gihartsu hotzen atzetik ibiltzen den drag queenaren estereotipoan (edozein moduz horiek matxo bulartsuak nahiago izaten dituzte) ez sartzek “nahastu” egiten nau. Baina gizon gehienek ez erakartzea ez da misterio bat niretzat, gizonezkoen indarkeria jasan bainuen haurtzaroan (eta hain maiz ez den arren, egun ere bai) eta nire lagunak onenak emakumeengan topatu ditut. Beraz, heldu gisa, emakumeek (pasiboak edo semi-aktiboak) eta afeminatuek (maskulinoak, transexualak edo femeninoak) erakartzen naute fisikoki eta emozionalki. Super-matxoen indarkeria nire irudia maskulinitatearen konbentzioetatik baztertuz aldatzeko transgeneroan eta androginian dudan interesarekin estu erlazionatua dago.

Edozein moduz, beharrezkoa al da zehatz-mehatz nire ipurdian edo nire kidearen ipurdian zer dagoen sartuta jakitea, benetako gay bat naizen jakiteko? (Jainkoak libra dezala jendea onartzetik badirela gay asko sekula atzetik ematen ez dutenak eta neska-mutil heterosexual askok horretan jarduten dutela!) Nire maitaleez galdera egiten didan edozeini zintzo erantzuten saiatu arren beti, hain harrigarria al da nire ohiturak ez traizionatzea, oheratzen naizen pertsona orori publizitatea emateko, nire homosexualitatea ebaluatzeko inguruko datu estatistikoak emateko helburu bakarrarekin? Eta orain arte nire harreman luze guztiak emakumeekin eduki izanak heterosexuala egiten al nau? Ez dute hori pentsatzen urtetan elkarrekin egon ondoren “*queer* nazkante bat” izategatik nigandik banandu diren emakumeek. Ez eta emakumeekin harremanak izateari utzi eta behingoz nire “benetako homosexualitateari” aurre egiteko eskatu didaten gizonek ere. Ez eta, beren lagunak “beren gay semearen eta haren neskalagunaren” argazkiarekin edo, hobe oraindik, “beren gay semearen eta haren emaztearen” argazkiarekin nahasten dituzten intentzio oneko gurasoek ere.

Hala eta guztiz ere, arrotz maitea, betiko galderarentzat erantzun sinplea nahi baduzu:

Gay al naiz?

Ez, ez naiz gay. *Queer* izateaz oso pozik nago, duintasunik eta harrotasunik gabe. Gay munduarentzat lotsagarria naiz. Kultura homosexualarentzat gaitza naiz. Orain, berriz irakur itzazu sexualitateari eta generoari buruzko nire artikulua guztiak eta saia zaitez nire lagunak horrelako kontuekin ez nekarazten.

Gehigarria: Badira ere ados ez dauden ahizpak eta behin eta berriz diote ni lesbiana naizela beste hainbat gauzaren artean.

TERRE THAEMLITZ multimedia produktorea, idazlea, hizlaria, hezitzailea, musika nahastailea, DJa eta Comatonse Recordings musika-etxearen jabea da. Bere lanak identitate politikoko gaiak (generoa, sexualitatea, klasea, linguistika, etnia eta arraza biltzen ditu) komunikabideetako produkzio komertzialaren kritika sozio-ekonomiko etengabearekin bateratzen ditu. Gaien dibertsitate hori Thaemlitzen produkzio-estilo ugariarekin erlazionatuta dator, musika elektroakustikoa, *deep house*-a, jazz digitala edo *ambient*-a egiten du, bai eta ordenagailuz konponsaturiko pianoko obra neo-espresionistak ere. Thaemlitzek hizlari gisa jardun du transgenero ez esistentzialistako

gaietan Europa guztiko eta Japoniako mahainguruetan, bai eta Tokioko Uplink
Factoryko sentsibilizazio interkultureko mintegi askotan ere, bere egungo egoitzatik
(Kawasaki, Japonia) gertu. Informazio gehiagorako ikus
<http://www.comatonse.com/thaemlitz>